

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Dubium I. An debeant impleri ex charitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

Calendarium vetus ordinari presbyter alibi, dicetur
I. 6. quando de Sacram. Ordinis. Denique de obli-
gationibus advenarum, peregrinorum & vagorum,
optimè habet *Delbene de Immun. Eccles.* toto cap.
11. & 12.

C A P U T III.

De modo, quo observanda sunt Præcepta.

D U B I U M I.

An debeant impleri ex Charitate.

“R Esp. Possunt impleri sine charitate, nisi hanc in
“substantia includant; ut v. g. Præceptum di-
“lectionis Dei. Ratio, quia tantum præcipitur, sub-
“stantia actus inclusi in præcepto, v. g. ut honor-
“tur parens, non autem finis, aut modus præcepti, ut
“docet S. Thom. I. 2. q. 100. a. 10. Interim certum est,
“requiri charitatem in operante, ut impletio præ-
“cepti sit meritoria, juxta illud, I. Corinth. 13. Si
“linguis hominum loquar. S. Tho. Suar. Sanch. Vnde
“resolvuntur sequentes Casus,

“I. Si quis jejunet, vel intersit Sacro, ob vanam
“gloriam, vel etiam ut furetur, potest nihilominus
“implere præceptum, etiam per actum ex circum-
“stantiis peccaminosum; quia implet substantiam il-
“lius præcepti, licet peccet contra aliud, cui finis ille
“malus opponitur, ut docet Sanch. I. mor. c. 14.
“Laym. I. 1. t. 4. c. 4. n. 6. Lugo dis. 22. f. 2. n. 23.

“II. Simili ratione impletur votum, juramen-
“tum Deo factum, pœnitentia Sacramentalis, licet
“actus ipse sit peccatum. Idem II. cc.

A D D E N D A.

691 Q. 114. Quid tenuerint aliqui circa necessita-
“tem charitatis pro implendis præceptis, &
“quomodo

quomodo sint confutandi. R. Bajus, Iansenius & alii docuerunt charitatem esse necessariam ad implenda omnia præcepta; item omnem actionem esse peccatum, quæ non fieret ex charitate, uti referemus & falsum esse ostendemus l. 2. n. 132.; Hic satè est notare, quòd certum sit præcepta posse impleri absque Charitate, nam inter 79. propositiones Bajanæ à Pio V. Greg. XIII. & Vrb. VIII. Damnatae est hæc 16, Non est vera legis obedientia, quæ fit sine charitate.

D U B I U M II.

An ad impletionem præceptorum, requiratur intentio iis satisfaciendi.

R Esp. Quòd non. Ita Sanch. Vasq. 1. 2. q. 100. cc
a. 9. & alii communiter. Ratio est, quia lex ee
tantùm præcipit liberam operis externi executio- ee
nem, v.g. auditionem Sacri, non autem, ut alio pe- ee
culiari actu quis velit vel intendat præcepto satis- ee
facere: sive, ut alii loquuntur, præcepta non obli- ee
gant ad obedientiam formalem, hoc est, ut aliquid ee
fiat, quia præcipitur; sed tantùm ad materialem,
sive ut fiat, quod præcipitur, vid. inf. lib. 3. tr. 3. c. 1. ee
d. 3. Vnde resolvuntur sequentes Casus:

I. Qui alicujus præcepti immemor, illud imple- ee
vit, v.g. ignorans esse diem festum, liberè tamen in- ee
terfuit Sacro, is satisfecit: Neque, ut quidam volunt, ee
necessè est, ut postea intelligens esse diem festum, ve- ee
lit nunc satisfacere per Missam auditam, quia im- ee
plevit substantiam actus præcepti. S. Th. Henr. Fil. ee
t 5. c. 7. q. 7.

II. Is votum, juramentum & poenitentiam Sa- ee
cramentalem verè implet, qui opera promissa vel ee
injuncta exequitur, etsi non habeat intentionem ee
implendi; modò tamen non applicet ea pro alia re. ee